

Koszalin, dnia 2 czerwca 2021 r.

SKO.4170.127.2021

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 2, ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2021 r. , poz. 735),

- art. 71 ust.1 i ust.2 pkt 2, art. 84 ust. 1, 1a i 2, art.85 ust.1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.),

§ 3 ust.1 pkt 58 a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),

§ 3 ust. 1 pkt 2 uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r., w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1637),

art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2002 r., poz. 55 ze zm.),

- art. 1 ust. 1 i ust.2, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po ponownym rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez p.o. Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie od decyzji z dnia 5 marca 2020 r. znak OŚ.6220.1.2019 wydanej przez Burmistrza Miasta Darłowa w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. Budowa zespołu budynków wielorodzinnych z garażem podziemnym "RIVIERA ROYALE" w Darłowie przy ul. Słowiańskiej działki nr 10/63, 10/59, 10/52 obręb 3 oraz w związku z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 5 listopada 2020 r., sygn. akt II SA/Sz 572/20 wydanym na skutek sprzeciwu od decyzji kasatoryjnej

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodniczący: Agata Witkowska (sprawozdawca)

Członkowie: - Jarosław Synak
-Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2021 r. orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Na wstępie zasadnym zdaje się przedstawienie chronologicznie zdarzeń mających wpływ na rozpatrzenie niniejszej sprawy.

Decyzją z dnia 5 marca 2020 r. znak OS.6220.1.2019 Burmistrz Miasta Darłowa po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 października 2019r. złożonego przez inwestora POC PARTNERS POLSKA Sp. z o. o. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. Budowa zespołu budynków wielorodzinnych z garażem podziemnym "RIVIERA ROYALE" w Darłowie, orzekł o realizacji przedsięwzięcia i stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W punkcie 2 orzeczenia wskazano, iż charakterystykę przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zaś w punkcie 3 zobowiązano inwestora do spełnienia poniżej wskazanych warunków i wymagań: 1) zachowania szczególnej ostrożności podczas stosowania wszelkiego rodzaju maszyn na placu budowy, sprowadzenia, czy używania do budowy maszyny i inne urządzenia techniczne spełniające ustalone wymagania ochrony środowiska dopuszczające je do produkcji lub obrotu, odpowiedniej organizacji robót, aby na skutek braku porządku, niewłaściwego zabezpieczenia materiałów, maszyn, urządzeń i samochodów przed awariami nie doszło do skażeń i zanieczyszczania gruntu, 2) wyposażyć plac budowy w środki służące do neutralizacji rozlanych substancji ropopochodnych, a w przypadku wystąpienia awaryjnego wycieku substancji ropopochodnych i skażenia gruntu przeprowadzenia, za pośrednictwem wykwalifikowanej firmy, rekultywacji skażonego obszaru, po dokonanych oczyszczeniach skażonego terenu, należy zebrane zanieczyszczenia przekazać do utylizacji, nie należy dokonywać naprawy sprzętu i urządzeń oraz uzupełnienia paliwa na terenie budowy, 3) wyposażyć budowę w przenośne sanitariaty, w których środki bytowe będą gromadzone w szczelnym zbiorniku bezodpływowym, sanitariaty powinny być regularnie opróżniane przez uprawnione podmioty, 4) odpady z terenu budowy należy gromadzić w wydzielonym miejscu, posiadającym szczelne podłoże oraz regularnie oddawać je do utylizacji, 5) ograniczyć do minimum wycinkę drzew lasu nadmorskiego i usuwania roślin chronionych np. wiciokrzewu pomorskiego oraz zabezpieczyć przed uszkodzeniem pozostałe drzewa i krzewy zlokalizowane w obrębie placu budowy, 6) prace ziemne prowadzić w taki sposób by jak najmniej zniekształcać naturalną rzeźbę terenu, 7) w przypadku prowadzenia prac związanych z odwodnieniem wykopów należy realizować to w taki sposób by nie doprowadzić do powstania leja depresji, ponadto na odwodnienie wykopów należy uzyskać zgodę wodnoprawną na podstawie art. 394 ust. 1 pkt 8 ustawy prawo wodne, 8) wody opadowe i roztopowe z terenów parkingowych należy podawać do oczyszczenia w separatorach substancji ropopochodnych.

Rozstrzygnięcie to było poprzedzone opiniami wydanymi w związku z wystąpieniem przez Burmistrza Miasta Darłowa na podstawie art. 64 ust.1 o. o. ś. do następujących instytucji: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie, Państwowego Gospodarstwa Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie. Zarówno z opinii przedłożonej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie jak i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie wynika obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na

środowisko, zwanej dalej ustawą o. o. ś. Z oceny PPIS (z dnia 26 listopada 2019 r., znak PS-N-ZNS.4810.18.1.2019.IK) wynika, iż na podstawie przedłożonych materiałów nie można jednoznacznie stwierdzić braku oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi, zaś z uwagi na fakt, że przedsięwzięcie zaliczone jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko oraz na zdrowie ludzi zasadnym staje się nałożenie obowiązku sporządzenia raportu, co pozwoli ocenić wpływ inwestycji na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego oraz kulturowego z uwzględnieniem aspektów związanych z ochroną życia i zdrowia ludzi. Sporządzony raport pozwoli także na prawidłową ocenę zaprojektowanych urządzeń oraz zaproponowanych działań minimalizujących negatywny wpływ przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie i życie ludzi w fazie jego budowy, eksploatacji jak również ewentualnej likwidacji. Analogicznie obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko został nałożony opinią RDOŚ z dnia 5 listopada 2019r., znak WST-K.4220.283.2019.MCD. Zdaniem organu opiniującego realizacja przedsięwzięcia będzie zamierzeniem na znaczną skalę, związane z nią będzie wiele zróżnicowanych oddziaływań dotyczących emisji hałasu, emisji substancji do powietrza, oddziaływaniem na środowisko gruntowo - wodne. Realizacja inwestycji spowoduje powstanie znacznej ilości mas ziemnych, które będą musiały być przemieszczane. Podczas, gdy w przedłożonych materiałach nie określono skali ingerencji w istniejącą szatę roślinną, a także nie odniesiono się do określenia terminów prowadzenia prac, w celu ochrony m.in. gatunków ptaków. Wykazanie braku negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na elementy przyrodnicze jak podkreślono, jest obowiązkiem podmiotu, który zamierza podjąć się realizacji planowanego zamierzenia. Nadto organ ten wskazuje, że sporządzenie raportu pozwoli na określenie oddziaływań związanych z realizacją inwestycji (dokładnego określenia zagrożeń oraz podjęcia ewentualnych działań minimalizujących). W trakcie opracowania raportu należy odnieść się do wszystkich zakazów obowiązujących w granicach w/w formy ochrony przyrody. Niezależnie od powyższych opinii Burmistrz Miasta Darłowo wydał w dniu 5 marca 2020 r. korzystną dla inwestora decyzję środowiskową, jednocześnie orzekając o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Z rozstrzygnięciem organu I instancji nie zgodził się RDOŚ kierując za pośrednictwem organu I instancji wystąpienie do Kolegium z dnia 19 marca 2020 r., znak WST-K.4220.283.2019.MDC.2.

W następstwie rozpatrzenia wystąpienia, Kolegium decyzją z dnia 13 maja 2020 r., znak SKO.4170.840.2020 uchyliło zaskarżoną decyzję organu I instancji, a sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się inwestor w konsekwencji powyższego złożył sprzeciw na decyzję organu II instancji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego kwestionując ponadto legitymację RDOŚ do zaskarżenia decyzji organu I instancji. W konsekwencji rozpatrzenia sprzeciwu WSA w Szczecinie uchylił decyzję Kolegium, jednocześnie Sąd podkreślił, iż legitymacja RDOŚ do wniesienia odwołania od decyzji Burmistrza Miasta Darłowa wynika wprost z art. 76 ust 8 u.o.o. ś. Na marginesie należy podkreślić, iż Sąd rozpoznając sprzeciw stosuje odpowiednie przepisy o skardze, z

zastrzeżeniem, że ocenia jedynie istnienie przesłanek do wydania decyzji, o której mowa w art. 138 § 2 kpa. W postępowaniu tym, Sąd nie rozstrzyga o materialnych prawach i obowiązkach stron, lecz dokonuje oceny spełnienia w sprawie warunków wydania decyzji kasatoryjnej. W sprawie stwierdzenia naruszenia art. 138 § 2 kpa sąd stosownie do art. 151 a § 1 p.p.s.a.- ma obowiązek uchylić zaskarżoną decyzję w całości, przy czym uwzględnienie sprzeciwu następuje w przypadku każdego naruszenia tego przepisu. Przepis art. 151 a § 1 p.p.s.a nie zawiera regulacji, która uzależniałaby uwzględnienie sprzeciwu od określonego wpływu naruszenia przepisów postępowania na treść kwestionowanej decyzji. Sąd w wymienionym rozstrzygnięciu uczynił wskazania, aby przy ponownym rozpatrzeniu sprawy Kolegium zweryfikowało czy organ I instancji wydając decyzję uwzględnił kryteria art. 63 ustawy o. o. ś., bowiem bez rozważenia wymaganych tym przepisem danych nie jest możliwe prawidłowe rozstrzygnięcie o obowiązku oceny oddziaływania na środowisko.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po wnikliwym zapoznaniu się z przedmiotem sprawy ustaliło i zważyło co następuje, odwołania zasługują na uwzględnienie, bowiem przedmiotowa decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Na wstępie wyjaśnić należy, że w trybie odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, rozpatruje ponownie sprawę w jej całokształcie. Organ odwoławczy, badając całokształt sprawy, dokonuje analizy sprawy pod względem zarówno faktycznym, dotyczącym zaistniałego w sprawie stanu faktycznego jak i pod względem prawnym. Mając powyższe na uwadze organ odwoławczy nie jest związany jedynie zarzutami podniesionymi w odwołaniu. W wystąpienie złożonym dnia 19 marca 2020 r., znak WST-K.4220.283.2019.MCD.2 przez p.o. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, zarzucono organowi I instancji naruszenia przepisów zarówno prawa procesowego jak i prawa materialnego. Wśród pierwszej grupy zarzutów wskazano naruszenie art. 7 kpa, w związku z art.77§ 1 kpa poprzez brak wszechstronnego i wyczerpującego rozpatrzenia zgromadzonego materiału dowodowego, przez co organ I instancji nie dostrzegł, że w okolicznościach sprawy nie została spełniona przesłanka-przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w myśl art. 3 ust.1 pkt 8 ustawy o.o. ś, która wykazałaby brak znaczącego negatywnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego (w rozumieniu art.24 ust.3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody). Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 24 u.o.p., a także § 2 ust.2 pkt 2 oraz ust.2 uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r., w sprawie obszarów chronionego krajobrazu, poprzez brak przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w myśl art. 3 ust.1 pkt 8 ustawy o. o. ś, która wykazałaby brak znaczącego negatywnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na ochronę przyrody i ochronę obszaru chronionego krajobrazu.

Na podstawie art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.), zwanej dalej ustawą o.o.ś., decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć: mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W myśl art. 59 ust.1 pkt 1 i pkt 2 przywołanej ustawy, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jeśli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust.1.

Z tego przepisu wynika zaś, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko może być wymagany, na podstawie § 3 ust.1 pkt 58 a, tj: „garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż: a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.”

W tym miejscu należy wskazać, iż obszar na którym planowana jest inwestycja objęty jest uchwałą nr XXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu - obszar ten stanowi Koszaliński Pas Nadmorski obejmując zapisami Powiat Sławieński: miasto Darłowo oraz gminę Darłowo (załącznik nr 2 do uchwały). Zatem Burmistrz Miasta Darłowa powinien odnieść się do kwestii zaplanowania inwestycji w obszarze chronionego krajobrazu, biorąc pod uwagę zapis § 3 ust. 1 pkt 2 stanowiący, że inwestycja w takim obszarze jest dopuszczalna pod warunkiem dokonania oceny oddziaływania na środowisko. Przedmiotowa uchwała została wydana m.in. na podstawie art. 23 ust.2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 ze zm.). W myśl przywołanego art. 23 ust.1 cytowanej powyżej ustawy obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb

związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z zapisem § 3 ust. 1 na obszarach o których mowa w załączniku do uchwały wprowadza się zakazy:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

9) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

2. W odniesieniu do zakazów, o których mowa w ust. 1, obowiązują odstępstwa wskazane w art. 24 ust. 2-3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody . Odstępstwa do zakazów o których mowa w ust. 1-1b, nie dotyczą:

1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;

2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;

3) realizacji inwestycji celu publicznego;

4) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

Zakaz, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu (ust.3 art. 24 ustawy o ochronie przyrody)

Zgodnie z § 4 przywołanej powyżej uchwały na części obszarów chronionego krajobrazu, o których mowa w zał. 1 i 2, dla których plan zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przewiduje możliwość lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych oraz obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego nie wprowadza się zakazu wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 8 i § 3 ust. 1 pkt 8 i 9. Odnosząc powyższe na stan faktyczny sprawy należy zauważyć, iż teren inwestycji objęty jest zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uchwała nr XXVI/177/2012 Rady Miejskiej w Darłowie z dnia 10 maja 2012 r. zgodnie, z którym przeznaczenie terenu jest następujące: a) podstawowe zabudowa hotelowa lub zamieszkania zbiorowego, b) dopuszcza się zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, c) uzupełniająco- zabudowa usługowa, w tym o funkcji leczniczo - rehabilitacyjnej i odnowy biologicznej.

Z uwzględnieniem tak zakreślonego stanu prawnego ogniskować powinno się postępowanie administracyjne zgodnie którym Burmistrz Miasta Darłowa powinien podjąć rozstrzygnięcie. Przedmiotowa decyzja Burmistrza Miasta Darłowo została wydana zaś na podstawie art. 71 ust.1 i ust.2 pkt 2, art. 75 ust.1 pkt 4, art. 84 ust.1, ust 1a i 2 , art. 85 ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.) w związku z § 3 ust.1 pkt 58 a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym organ I instancji - Burmistrz Miasta Darłowo w podstawie materialnoprawnej rozstrzygnięcia nie uwzględnił faktu, iż inwestycja ta znajduje się obszarze chronionego krajobrazu, dla którego zgodnie z zapisem § 3 ust.1 pkt 2 realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko jest zakazane. Usiłowania organu spoczęły tylko na przyjęciu, iż przedmiotowe przedsięwzięcie jest przedsięwzięciem potencjalnie oddziaływującym na środowisko zgodnie z § 3 ust.1 pkt 58 a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Organ I instancji nie zauważył także, że zapis uchwały dotyczące obszarów chronionego krajobrazu należy interpretować z uwzględnieniem przepisu art. 24 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody stanowiącym, iż zakaz, o którym mowa w § 3 ust.1 pkt 2 uchwały Sejmiku Zachodniopomorskiego, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i

ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu. Zgodnie zaś z zapisem uchwały - 3 ust.1 pkt 2 następuje odesłanie do ustawy o.o. ś – art. 59, który w katalogu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wskazuje na przedsięwzięcia zawsze oddziałujące na środowisko i potencjalnie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Reasumując tę część wyводу należy wskazać, iż planowanie inwestycji na obszarze objętym ochroną krajobrazową jest dopuszczalne po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko, która wykaże brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu. Odnosząc powyższe na stan faktyczny należy zauważyć, iż działania organu skupiły się jedynie na podstawie wywiezionej z § 3 ust.1 pkt 58 a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko na co wskazuje wprost organ na stronie 2 decyzji, zaś na stronie 4 rozstrzygnięcia odnosi się do kwestii posadowienia inwestycji na obszarze chronionego krajobrazu. W ocenie organu I instancji z uwagi na fakt, iż teren inwestycji jest terenem kontynuacji istniejących funkcji miejskich, a stopień przekształceń w przeszłości jest w stanie pogodzić planowany obecnie sposób zagospodarowania. Zdaniem organu charakter planowanego zagospodarowania terenu i budowa nowych obiektów zmieni oczywiście warunki lokalowe w sposób istotny, ale nie obejmie to środowisk o cennych walorach przyrodniczych czy krajobrazowych.

Z ustaleniami organu nie można się zgodzić, gdyż przedwczesnym staje się przyjęcie, że planowana inwestycja nie wpłynie na środowisko o cennych walorach przyrodniczych czy krajobrazowych podczas, gdy organ nie dokonał oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z zapisem art. 63 ustawy o.o. ś. oraz zapisem § 3 ust. 1 pkt 1-7 uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. Należy także zauważyć, iż w realiach niniejszej sprawy realizacja zabudowy na terenie objętym przywołanymi zapisami planu zagospodarowania przestrzennego jest dopuszczalna. Jednakże nie można podzielić ustaleń poczynionymi przez organ I instancji, iż z uwagi na fakt, że w odniesieniu do omawianego terenu istnieją dokumenty przewidujące zabudowę, ograniczenia dotyczące obszaru chronionego krajobrazu nie mają zastosowania, bowiem przywołany przez organ § 4 uchwały umożliwia lokalizację obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów i rzek, jezior i innych zbiorników wodnych oraz obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego wskazując wprost, iż nie prowadzi się zakazu wymienionego w § 2 ust.1 pkt 8 i § 3 ust.1 pkt 8 i 9. Zatem zgodnie z literalnym i jednoznacznym brzmieniem treści uchwały sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego zauważyć należy, iż nie zostały wyłączone zapisy dotyczące pozostałych zakazów dotyczących obszarów chronionego krajobrazu wymienione w § 3 ust.1 pkt 1-7 uchwały. Mając powyższe na uwadze rzeczą organu prowadzącego postępowanie w I instancji winno stać się odniesienie do zakazów unormowanych w § 3 ust.1 pkt 1 -7 uchwały, jak trafnie zauważył tę kwestię RDOŚ w opinii z dnia 5 listopada 2019 r., znak WST-K.4220.283.2019.MCD. Opinii, co do której nie wypowiedział się organ prowadzący

postępowanie w I instancji, nie dokonał jej oceny, przyjmując bezdyskusyjnie, iż de facto nie stosuje się zapisów uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego. W związku z powyższym charakter przywołanych przepisów zobowiązuje organ do analizowania przedsięwzięcia z uwzględnieniem § 3 ust.1 pkt 2 uchwały nr XXXII/ 375/09 sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego stanowiącym, iż na obszarze planowanej inwestycji zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wśród przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z art. 59 wyróżnia się przedsięwzięcia zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięcia potencjalnie znacząco oddziaływujące na środowisko (pkt 2) Z pola widzenia także nie należy tracić zapisu art. 24 ust.3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 55 ze zm.), który stanowi, iż zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w obszarze chronionego krajobrazu nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu. Zgodnie z art. 3 ust.1 pkt 8 ustawy o o.o.ś rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności: a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, b)uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Mając powyższe na uwadze organ administracji przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winien zweryfikować kartę informacyjną przedsięwzięcia z uwzględnieniem zapisu art. 63 ustawy o.o. ś oraz odnieść się do opinii organów wydawanych na podstawie art. 64 ustawy o. o. ś. Weryfikując kartę informacyjną przedsięwzięcia organ powinien interpretować pojęcie środowiska zgodnie z brzmieniem definicji legalnej zawartej w art. 3 pkt 39 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.), przyjmując, że środowiskiem to ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami.

Kolegium w niniejszym Składzie Orzekającym po zapoznaniu się z materiałem dowodowym w sprawie uznało, iż rozstrzygnięcie zawarte w przedmiotowej decyzji nie mogą się ostać, bowiem organ I instancji nie zebrał i nie przeanalizował całego materiału dowodowego w sprawie, o słuszności takiego twierdzenia przemawia fakt braku odniesienia się organu I instancji do opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie, oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Należy zgodzić się z twierdzeniami organu I instancji zawartymi w uzasadnieniu kontestowanej decyzji, iż opinia jest słabszą formą współdziałania organów i nie ma charakteru wiążącego. Jednakże wystąpienie o opinie nie

może być traktowane, jak to uczynił organ, jako tylko wypełnienie wymogów formalnych wydania przez organ uprawniony w tej sprawie Burmistrza Miasta Darłowo decyzji. Organ wydający decyzję środowiskową i to zwłaszcza decyzję dotyczącą przedsięwzięć z tzw. II grupy winien swoje rozstrzygnięcie szczegółowo uzasadnić w sytuacji, gdy opinie organów wyspecjalizowanych są zasadniczo rozbieżne z decyzją organu. Za odniesienie się do opinii nie można bowiem uznać zapisu zawartego w uzasadnieniu zaskarżonego aktu z przywołaniem orzecznictwa sądów administracyjnych, które wiąże jedynie w konkretnie i indywidualnie określonej sprawie, iż ważne jest, aby organ ustosunkował się w uzasadnieniu decyzji do treści wydanych opinii i wskazał powody, które zdecydowały o wydaniu odmiennego stanowiska niż opinia, bowiem w przedmiotowej sprawie organ nie ustosunkowała się do opinii organów, które wyraziły stanowisko w ramach swoich kompetencji ustawowych i wiedzy specjalistycznej odmienne od organu. Ustawodawca, obligując organ rozpoznający sprawę do zasięgnięcia opinii innych, wyspecjalizowanych w danej dziedzinie organów i instytucji, zakłada, że z racji posiadania odpowiedniej wiedzy i doświadczenia, wspomogą one w sposób istotny proces decyzyjny. Nie można zatem pominąć czy zakwestionować opinii wyspecjalizowanych jednostek tylko dlatego, że te stanowiska nie są dla organu wiążące. Przeciwnie, zajmując stanowisko odmienne od zaprezentowanego w opinii, organ powinien jednoznacznie, przekonująco i wyczerpująco to stanowisko uargumentować (vide wyroki: WSA w Lublinie sygn. akt II SA/Lu 375/20 z dnia 8 lipca 2020 r., WSA w Gdańsku sygn. akt. II SA/Gd 256/20 z dnia 8 lipca 2020 r.). Za trafnością tak postawionej tezy, braku odniesienia się organu do treści opinii przemawia choćby zestawienie decyzji organu I instancji z zapisami zawartymi w opinii RDOŚ z 5 listopada 2019 r., w tym miejscu celem Kolegium nie jest całościowe przywołanie treści rzeczoności aktu, ale wskazanie, zasygnalizowanie dostrzeżonych braków decyzji I instancji. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska Szczecin w opinii wskazała m. in. na konieczność sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko wskazując na elementy, jakie dokument ten winien zawierać m.in. przedstawienia opisu elementów przyrodniczych środowiska i warunków środowiskowych obszaru objętego planowanym przedsięwzięciem oraz obszaru objętego zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia sporządzonego w oparciu o dostępne informacje literaturowe oraz inwentaryzację przyrodniczą terenu, uwzględniającą w szczególności: a) istniejące obszary chronione i obszary proponowane do objęcia ochroną, zlokalizowane na terenie inwestycji oraz w jej sąsiedztwie, w wyróżnieniu celów i przedmiotów ochrony, łącznie z przeanalizowaniem powiązań między nimi; b) charakteru terenu z uwzględnieniem szaty roślinnej, w tym ekosystemów leśnych zadrzewienia i zakrzewienia, c) siedliska przyrodnicze oraz gatunki zwierząt i roślin objętych ochroną prawną, ze szczególnym uwzględnieniem: gatunków ptaków wymienionych w załączniku I Dyrektywy 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dyrektywa ptasia), a także siedlisk tych gatunków, siedlisk przyrodniczych oraz gatunków flory i fauny z wyróżnieniem gatunków podlegających ochronie na podstawie przepisów prawa krajowego i prawa UE oraz ich siedlisk i powiązań między nimi. W związku z wycinką drzew i krzewów zobowiązano wnioskodawcę do zebrania informacji o stanie zdrowotnym drzew

przeznaczonych do wycinki, wieku drzew, gatunkach oraz zakresie obwodów ich pni, a także powierzchni i gatunkach krzewów przewidzianych do usunięcia, danych dotyczących występowania w drzewach i krzewach przeznaczonych do wycinki dziupli i gniazd ptaków wraz z oceną wpływu przedsięwzięcia na populację ptaków chronionych, terminów dat przeprowadzonych badań dendrologicznych (vide akta organu I instancji str. 56 – str. 58). Niezaprzeczalnym pozostaje, iż to organ I instancji – Burmistrz Miasta Darłowa jest organem uprawnionym do podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie decyzji środowiskowej oraz czynienia ustaleń, co do konieczności bądź braku dokonania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i zakresu raportu. Jednakże te ustalenia muszą stanowić konsekwencje całościowo zebranego materiału dowodowego w sprawie poddanego szczegółowej analizie, której to następstwem i zwieńczeniem winna zostać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Tymczasem zestawienie karty informacyjnej przedsięwzięcia z materiałem dowodowym (opiniami RDOŚ, PPIS) oraz aktem prawa miejscowego - uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego w sprawie obszarów chronionego krajobrazu z rozstrzygnięciem niniejszej decyzji budzi wątpliwość w zakresie prawidłowości ustaleń faktycznych i prawnych oraz odpowiedniej analizy tychże. Zważywszy, że karta informacyjna przedsięwzięcia jest podstawowym dokumentem, w oparciu o który organ prowadzący postępowanie ocenia, czy dopuszczalne jest wydanie decyzji środowiskowej dla danego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, winna ona spełniać wymogi wynikające art. 62a ust. 1. Wobec faktu, że karta informacyjna jest dokumentem prywatnym, obowiązkiem organów orzekających jest zaś jego ocena w zakresie przydatności dla wydania rozstrzygnięcia w sprawie. W szczególności powinno się ustalić, czy karta zawiera niezbędną, a określone w art. 62a elementy i czy faktycznie przedstawia przedsięwzięcie zaplanowane przez inwestora. Nadmienić należy, że w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego podkreśla się przy tym, a Skład orzekający w niniejszej sprawie ów pogląd podziela, że niedopuszczalne jest orzekanie przez organy administracji publicznej w sprawach dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wyłącznie w oparciu o niezweryfikowane wnioski, zawarte w sporządzonych na zlecenie inwestora opracowaniach. (por. np. wyrok NSA z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 602/09, wyrok NSA z dnia 8 czerwca 2017 r., sygn. akt [II OSK 2584/15](#), dostępne na stronie internetowej: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

W realiach niniejszej sprawy karta informacyjna przedsięwzięcia została sporządzona na wniosek inwestora opracowana przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane, w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń. Zatem z dokumentu tego nie wynika, aby autor karty kwalifikacyjnej posiadał wiadomości specjalne w zakresie ochrony środowiska, zaś zapisy dotyczące stanu środowiska naturalnego w miejscu planowania inwestycji są niezwykle lakoniczne. W punkcie 2 dokumentu znajduje się jedynie zapis (...) przedmiotowe działki to ostania pozostałość lasu nadmorskiego w DarłóWKu Wschodnim. Teren wydeptyany poza strefą ogrodzoną tuż przy wydmie, miejscami gęsty porost krzewów i jeżyn. Na całej powierzchni tylko

chronione mszaki, oraz pojedyncze egzemplarze chronionego wiciokrzewu pomorskiego (...) W karcie tej nie odniesiono się do kwestii występowania na obszarze fauny, kwestii gniazdowania ptaków, terminu wycinki drzew tak, aby nie dokonywać tego w okresie lęgowym. Zapisy zawarte w karcie są następnie wiernie odwzorowane w uzasadnieniu decyzji i uzupełnione o zapis, iż przed rozpoczęciem inwestycji zostanie uzyskana zgoda RDOŚ na przeniesienie roślin objętych ochroną, usunięcie roślinności na terenie inwestycji odbędą się jedynie w zakresie koniecznym do realizacji inwestycji na podstawie wymaganych uzgodnień. Wątpliwości Kolegium budzą twierdzenia organu I instancji o możliwości przeniesienia rośliny objętej częściową ochroną wiciokrzewu pomorskiego po uzyskaniu zgody RDOŚ, bowiem organ nie posiada rzeczonożnego uzgodnienia na dzień wydania decyzji, roślina ta nie została zinwentaryzowana. Wiciokrzew (suchodrzew) pomorski jest zaś rośliną objętą częściową ochroną gatunkową zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409)- załącznik nr 2 do rozporządzenia poz. 233. Rozporządzenie to zgodnie z § 9 określa sposoby ochrony gatunków: wśród, których wymienia się m.in. inwentaryzowanie, ocenę stanu zachowania, monitorowanie stanowisk, siedlisk, ostoi i populacji roślin oraz prowadzenie i udostępnianie baz danych dotyczących ich stanowisk i ostoi, zabezpieczanie ostoi, stanowisk i siedlisk roślin, ustalanie stref ochrony ostoi lub stanowisk gatunków; zabezpieczanie reprezentatywnej części populacji przez ochronę ex situ. Organ zatem w kontekście występowania flory, fauny, kwestii wycinki drzew dokonanej z poszanowaniem okresu lęgowego ptaków nie poczynił własnych ustaleń, wątpliwości Kolegium budzi kwestia występowania mszaków bez zinwentaryzowania ich występowania i klasyfikacji. Nie poczyniono ustaleń w zakresie inwentaryzacji przyrodniczej terenu. Zważywszy, że przedsięwzięcie to zostało jedynie zakwalifikowane do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, należało w zgodzie z [art. 59 ust. 1 pkt 2](#) ustawy o.o.ś ustalić na podstawie [art. 63 ust. 1](#) ustawy o.o.ś., czy w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji środowiskowej, istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl [art. 63 ust. 1](#) ustawy o.o. ś obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,

b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

- c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
 - f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
- a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
 - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań

przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Reasumując, zdaniem Kolegium, decyzja organu I instancji jest przedwczesna, bowiem organ i instancji wydając decyzje środowiskową orzekł o braku konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko, odnosząc się jedynie do karty kwalifikacyjnej przedsięwzięcia sporządzonej na zlecenie inwestora przez osobą posiadającą uprawnienia budowlane, zatem nie legitymującą się wiedzą specjalistyczną z zakresu ochrony przyrody. Należy zauważyć, iż art. 62 a ustawy o o. ś. nie określa kwalifikacji zawodowych osoby sporządzającej ten kluczowy dokument w sprawie, jednakże dokument ten winien umożliwiać analizę kryteriów o których mowa w art. 63 ust.1 ustawy o. o. ś. Analiza sprawy dokonana przez organ I instancji nie odnosi się do wszystkich wymogów określonych w art. 63 ustawy o.o. ś m.in. nie dotyczy emisji i innych uciążliwości, nie uwzględnia powiązania z innymi przedsięwzięciami w zakresie kumulacji oddziaływań podczas, gdy organ podaje, iż tereny sąsiadujące z terenem inwestycji są w trakcie realizacji podobnych inwestycji, nie odnosi się do kwestii ochrony flory, fauny, nie dokonuje oceny w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu, zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji.

Zdaniem Składu Orzekającego z uwagi na wskazaną presję antropologiczną i planowaną wycinkę- jak podaje organ ostatniej pozostałości lasu, zasadnym staje się zdiagnozowanie oddziaływań celem minimalizacji strat w środowisku. Organ także przyjął, że w rozpoznawanej sprawie nie mają zastosowania przepisy uchwały dotyczącej obszarów chronionego krajobrazu nie odniósł się do kwestii konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji.

Niezależnie od powyższych wywodów należy wskazać, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest orzeczeniem merytorycznym dającym podstawę do ubiegania się o wydanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust.1 ustawy o.o. ś, zatem powinna spełniać warunki określone w art. 107 kpa, zdaniem Składu Orzekającego Kolegium orzeczenie to nie sprostało wymogom uzasadnienia rozstrzygnięcia, a w konsekwencji powyższego zasadzie pogłębiania zaufania uczestników postępowania do organów administracji publicznej, zwłaszcza świadczy o tym fakt nie wyjaśnienia przez organ wydający decyzję w sprawie dlaczego nie postanowił o nałożeniu obowiązku oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w sytuacji, gdy Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sławnie oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie działając w ramach przyznanych kompetencji ustawowych w

wydaných opiniach przyjął, iż należy dokonać ocen oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia.

Reasumując zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 77§ 1, art. 80, art.107§ 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozpatrzenie. Zatem zasadnym staje się uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ zastosuje się do wytycznych zawartych w przedmiotowej decyzji, podejmując zaś rozstrzygnięcie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko uwzględni zapisy uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego dotyczącej obszarów chronionego krajobrazu w związku z zapisami art. 63 ustawy o o. ś. Rozstrzygnięcie to jest także uzasadnione rozmiarem inwestycji będącym zamierzeniem na znaczną skalę. Z realizacją przedsięwzięcia związane będzie wiele zróżnicowanych oddziaływań dotyczących emisji hałasu, emisji substancji do powietrza, inwestycja ta bezsprzecznie spowoduje zmianę morfologii terenu oraz planowaną wycinkę drzew i krzewów. Akta organu nie zawierają informacji o skali ingerencji w szatę roślinną, brak jest analizy i oceny oddziaływania przedsięwzięcia w chronione gatunki roślin i zwierząt a także ich siedliska. W ponownie prowadzonym postępowaniu organ uwzględni fakt, iż przedmiotowa inwestycja planowana jest w obszarze chronionego krajobrazu zgodnie z zapisami, której -§ 3 ust.1 pkt 2 na takich obszarach zakazana jest realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jednakże, aby ocenić zakres oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zasadnym staje się dokonanie uprzednio jej oceny. Dopiero przeprowadzona ocena pozwoli na czynienie ustaleń w zakresie skali oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko w tym podjęcia działań minimalizujących jego negatywne oddziaływanie. Zważyć należy, iż w przypadku obszarów chronionego krajobrazu ocena taka musi wykazać brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Jednocześnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie zawiadamia, iż działając na podstawie art. 15zzzzzn¹ ust. 1, 2, 5 i 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.1842.t.j., dalej jako „ucovid”), w okresie rozpoznawania niniejszej sprawy wstrzymany został bieg terminów załatwiania spraw.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji

może wnieść od niej sprzeciw (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70 -526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10) za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie (75-626 Koszalin, ul. Gen. Władysława Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł (§ 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnym- (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego Agata Witkowska (spr.)

Członkowie: Jarosław Synak

Joanna Mojska

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Darłowo + akta za zgodność z oryginałem od str. 1 do str.124 wraz z metryką
2. Inwestor
4. Strony poprzez obwieszczenie
3. a/a.

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sławnie ul. Sempołowskiej 2a, 76-100 Sławno
2. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie
Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie, ul. Mieszka I 24, 75-132 Koszalin
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej, ul. Tama Pomorzańska 13 a, 70-030 Szczecin

4. Odwołujące się strony wg załącznika do decyzji
5. Pozostałe strony poprzez obwieszczenie na podstawie art. 49 ustawy kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust.3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko

